

get, for jeg synes i og for sig, at forslaget rejser en grundlæggende samfundsdebat.

De partier, der går ind for et sådant forslag, har jo det sigte at skabe et samfund, som er radikalt anderledes – og det er ikke i ordets bedste betydning – end det nuværende samfund: Et samfund, hvor det at eje noget gøres til livets formål, og hvor klasseskel vil være det dominerende træk i samfundet i langt højere grad, end det allerede er tilfældet. Man vil forsøge at skabe et Margaret Thatcher-samfund, hvor det sociale sikkerhedsnet bombes i stykker, hvor væsentlige elementer i den velfærdsstat, som vi trods alt endnu har i Danmark, undermineres, og hvor de mennesker, som står svagest i samfundet, lades i stikken, konkret i denne situation med hensyn til at få en bolig. Det har en fundamental betydning for, at det trods alt er bedre at bo i Danmark end i f.eks. England, at man i England under Margaret Thatchers regering fik ødelagt det sociale boligbyggeri fuldstændig, bl.a. med initiativer i retning af det, som ligger i dette beslutningsforslag.

Vi har en boligsektor her i Danmark, nemlig den almene sektor, hvor vi som beboere – og jeg siger »vi«, fordi jeg selv bor i den almene sektor – ikke har mulighed for at få del i samfundsskabte værdistigninger. Vi kan ikke gå ud og belåne værdistigningen i vores fælles almene ejendom, og det er godt, at vi ikke kan det, og det burde være sådan overalt i samfundet, at man ikke havde samfundsskabte værdistigninger, hvor man kunne tilrane sig en del af en kapitalgevinst, som var skabt ved andres arbejde, men som man ikke selv havde bidraget til, og som endda ikke beskattes, f.eks. gennem en værdistigningsafgift.

Som lejer i alment byggeri står vi altså i den situation, at vi ikke kan deltage i udnyttelsen af samfundsskabte værdistigninger, og det synes jeg er en god ting. Men det er da klart, at de borgerlige ønsker et samfund, hvor de, der har mulighed for det, og de, der i forvejen ejer noget, kan få adgang til samfundsskabte værdistigninger, som så kan gøre dem endnu mere velstående, mens andre, som ikke ejer noget, kan blive sat helt tilbage.

Det er hele ideen i det borgerlige samfund, og det er det, man så forsøger at fremme med forslaget her, og det var derfor, jeg egentlig havde håbet, at ministeren havde reageret på et mere principielt grundlag. Jeg er enig med ministeren i, hvad der ville blive de konkrete, praktiske ulemper, hvis dette forslag blev ved-

taget. Det ville betyde, at der ville blive en endnu større koncentration af sociale problemer i bestemte afdelinger, end vi kender i forvejen, og jeg er ikke uenig i ministerens beskrivelse af disse praktiske konsekvenser, som ville følge af en vedtagelse af forslaget.

Man skal altså bare være opmærksom på, at der bag dette forslag ligger nogle ideer om et samfund af en anden art, som den danske befolknings flertal forhåbentlig aldrig nogen sinde vil godkende. Vi husker jo alle sammen, hvordan det sidste folketingsvalg gik: Da befolkningen fandt ud af, at Venstre og De Konservative ønskede at indføre et system med store huslejestigninger i det private udlejningsbyggeri, forskertseede disse partier muligheden for at få regeringsmagten. Og derfor skal kendskabet til forslaget her også udbredes til befolkningen. Jeg tror nemlig, at forslaget vil have en lignende virkning og også ved det næste folketingsvalg forebygge, at Venstre og De Konservative får en mulighed for at komme til regeringstabetterne, og i den forstand kan man sige at forslaget tjener et godt formål, nemlig ved at afsløre de hensigter, som ligger i den borgerlige politik.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil bare sige til hr. Kjeld Albrechtsen, at regeringens holdning til forslaget både principielt og konkret var et nej, og det var vist ikke til at misforstå. Nu havde jeg ikke tænkt mig at holde en 1. maj-tale her dagen efter den 1. maj, men jeg kan forstå, at det er hr. Keld Albrechtsen ligesom kommet ind i vanen med, og så formulerer man sig jo på en lidt anderledes facon, ikke sandt?

Fru Annie Lunde Hansen spurgte konkret, om vi har fået nogen henvendelser, vi har sagt nej til, og svaret er: Nej, vi har ikke fået nogen henvendelser fra, man kan sige kompetente myndigheder, altså dér, hvor lejerne gennem beboerdemokratiet kan pålægge en boligafdeling, en boligorganisation, et boligselskab at henvende sig. Det har vi ikke fået. Men jeg har forstået det sådan, at hver ny boligminister har fået – jeg er dog blevet skånet, må jeg sige – en henvendelse fra en bestemt afdeling i København. Det er AAB, afd. 32 i København, der plejer at henvende sig, og det er vist nok på sådan en enkelt mands foranledning, og det har vi selvfølgelig afvist.

For at gå ind på tankegangen kan man sige, at hvis der var kommet henvendelser og var truffet beslutninger osv., ja, så havde vi jo for-